

<p>7. סעיף־קטן (3) של סעיף 10 מפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר חיפושים) יתוקן מתוך שיוכנס בו לאחר הביטוי „לשחרר אותו“, הביטוי הבא: — „בהתאם לחוק בדבר שחרור בערבות, העומד אותה שעה בתקפו“,</p>	<p>תיקון סעיף 10 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר חיפושים). פרק 5"ג. 26 בספטמבר, 1946.</p>
---	---

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

פקודת פירושים (תיקון),

מס' 53 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפירושים, 1945.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא: פקודת הפירושים (תיקון), 1946. ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הפירושים, 1945, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף 29 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת המלים „שלהן נודעת נפקות תחיקתית“ מיד לאחר המלה „תקנות“, המצוייה בתנאי לאותו סעיף.
3. מקום, שלפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת עשה הנציב העליון אדם כל־שהוא לשליחו להתקנת תקנה כל־שהוא, שאינה תקנה שלה נודעת נפקות תחיקתית לפי הכוח שהרענק לו על־כך בחיקוק כל־שהוא, יהיו רואים אותו כאילו עשה אותו אדם לשליחו באופן שנודע לו תוקף.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

26 בספטמבר, 1946.

תזכיר

סעיף 2 של הפקודה הזאת מתקן את הסעיף 29 של פקודת הפירושים, 1945, כדי להבהיר כי צמצום כוחו של הנציב העליון להעביר את כוחותיו, מוגבל לעניין העברת כוחו להתקין תקנות, שלהן נודעת נפקות תחיקתית, וסעיף 3 של הפקודה הזאת מקנה תוקף חוקי להעברות־כוח, שהעביר הנציב העליון ע־כ־ה — להתקנת תקנות, שאין נודעת להן נפקות תחיקתית, כגון רשיונות ותעודות (ראה הגדרת „תקנות“ בסעיף 2 של פקודת הפירושים, 1945).

פקודת הקצבה, (1946-1947),

מס' 54 לש' 1946.

פקודה הבאה להקציב סכום שאינו עולה על עשרים ושלושה מיליון, מאתים ושישים ושבעה אלף, שמונה מאות ושמונים ושמונה פונטים, לשנים־עשר החדשים המסתיימים ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947. הואיל ויש צורך להקציב כספים להוצאותיה של הממשלה למשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947:

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא כקודת־הקצבה (1946-1947), 1946.
2. סכום שלא יעלה על סך עשרים ושלושה מיליון, מאתים ושישים ושבעה אלף, שמונה מאות ושמונים ושמונה פונטים, ישמש ויוצא באופן המתואר להלן ולתכליות השונות הרשומות בתוספות א', ב' רג' על הפקודה הזאת.
3. החשבונאי הכללי רשאי לשלם — לפי כתב־הרשאה מאת הנציב העליון, במשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947 — מן ההכנסה או מן הקרנות של פלשתינה (א"י) סכומים כל־שהם, שלא יעלו בכללם על סך עשרים מיליון, מאה ואחד־עשר אלף, ותשעים וארבעה פונטים, הרשומים בתוספת א' על הפקודה הזאת.
4. המנהל הכללי של מסילות־הברזל רשאים לשלם — לפי כתב־הרשאה מאת הנציב העליון, במשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947 — מן ההכנסה של מסילת־הברזל הפלשתינאית והקווים המופעלים סכומים כל־שהם, שלא יעלו בכללם על סך שני מיליון, ארבע מאות ותשעים ותשעה אלף, שלוש מאות ושמונים ושלושה פונטים, הרשומים בתוספת ב' על הפקודה הזאת, ומן ההכנסה של חופי פלשתינה (א"י) — סכומים כל־שהם, שלא יעלו בכללם על סך שש מאות וחמישים ושבעה אלף, ארבע מאות ואחד־עשר פונטים, הרשומים בתוספת ג' על הפקודה הזאת.

הוצאה מורשית מן ההכנסות ומן הקרנות של פלשתינה (א"י).

הוצאה מורשית מן ההכנסה של מסילת־הברזל הפלשתינאית (א"י) והקווים המופעלים וחופי פלשתינה (א"י).